

Praha 3 na cestě z post/koronavirové krize

29.05.2020

Skoro na dva měsíce se v ulicích Prahy 3 zastavil život. Stejně jako v jiných městech a obcích, i zdejší živnostníci počítají škody a bojí se, co bude dál.

Obchody, restaurace a další podniky se po nucené pauze pomalu vracejí k normálnímu provozu. V souvislosti s opatřeními kvůli koronaviru a nařízením vlády musela řada živnostníků přerušit svou činnost a v obavách čekat, co bude dál. Ani po rozvolnění restrikcí ale nemají vyhráno a přemýšlejí, jestli ta pravá krize teprve nedorazí.

Koronavirová opatření poslala na neplacené volno kadeřnice a holiče. Jedna z nejhůře postižených profesí teď ale zažívá restart. Zoufalé dámy, které pečovaly o své účesy svépomocí, plní rezervační knihy salónů, kde to vypadá jako ve sci-fi snímku. S rouškou na bradě a s ochrannou maskou se kadeřnice ve Studio Bio v Lupáčově ulici střídají po osmihodinových směnách. V práci jim ale vadí přísná hygienická opatření. „Děláme soboty i neděle, štítily bychom potřebovali stejné, jako mají zubaři nebo chirurgové. Nedá se v tom pořádně dýchat, mluvit ani vidět.

Dvanáctihodinové směny bychom nevydržely,“ vysvětluje Klára Trs, která se během mluvení ohání nůžkami. To ale není jediné komplikace. „*Spotřeba dezinfekce je obrovská. Během směny vystřídám tři až čtyři roušky, a těch je stále nedostatek,*“ doplňuje ji kolegyně Johana Trčková.

Hůře než salony jsou na tom hostely a hotely, které jsou závislé na turistice. Jelikož onemocnění covid-19 řádí po celém světě, o svoje klienty přišli hoteliéři téměř ze dne na den. Ani vyhlídky do budoucna nejsou optimistické. „*V současné chvíli máme jen pět ubytovaných. Jsou to lidé, kteří nemohli odcestovat kvůli karanténě. Už teď je ale jasné, že hostel musíme dočasně zavřít,*“ stěžuje si Tatjana Andjelkovic, která na Žižkově provozuje Brix Hostel. Do mínusu se dostalo ubytovací zařízení takřka okamžitě. Jen ze zrušených rezervací se ztrátové částky pohybují okolo půl milionu, přičemž už teď je jasné, že letní ani podzimní sezóna neproběhne. Klienti hostelu přijíždějí nejvíce z Holandska, jde hlavně o studenty a baťůžkáře. „*V řadě zemí platí nařízení zákazu cestování. Navíc situace okolo pandemie je ve světě kritická. Zatím nemáme žádný plán, jak z toho ven. Snad jediné hostel zazimovat a čekat na lepší časy. Záleží na domluvě s majitelem domu, který je velice slušný člověk,*“ vysvětluje Tatjana.

Dopad podobně až likvidační měl nouzový stav na řadu hospod. Hostinští mohli vydávat jídlo a pivo „na doma“ jen přes výdejní okénko. Koho se opatření dotkla méně, jsou fast foody nebo čínské restaurace. I ty ale počítají ztráty. Karanténa uzavřela totiž lidi na „home office“ a řada z nich si pro kebab nezašla. Že restaurace mají kvůli opatřením ztráty nejvyšší, se dá vysvětlit snadno: žádné příjmy, a přitom výdaje. Provozovatelka Baru Behind the Curtain Gabriela Sedláčková si hned po vyhlášení nouzového stavu na sociálních sítích zoufala: „Přišla jsem o živobytí. Já i

všechny moje holky. Nulová představa, jak to bude dál.“ O tři dny později už ale spolu s kolektivem začala v baru šít roušky, které pak putovaly k seniorům v okolí. Sedláčková připouští, že příjem jí šití nenahradilo, sobě i zaměstnankyním ale aspoň zajistila smysluplnou pracovní náplň v době nucené odstavky baru.

Fatální následky krize si rychle uvědomil i provozovatel balkánské restaurace Mon Ami Vedran Tvrtković: „Byli jsme rozhodnutí to zabalit. Na facebookových stránkách jsme už zveřejnili informaci, že za těchto podmínek nemůžeme pokračovat. Zásadní ale byla pro nás reakce zákazníků. Když jsme oznámili, že po dvaceti letech končíme, dostalo se nám od nich neskutečné podpory. Byl to pro nás impulz k restartu. Pak nám vyšel vstříc majitel domu a snížil i nájemné.“ Na otázku, jaké jsou konečné ztráty, smutně dodává, že se zcela jistě jedná o statisíce, a to navíc po předchozím hubeném zimním období. Se současnou situací je ale smířený. „Myslím, že řada hospodských musí počítat se změnami a být více flexibilní. Výpadek příjmu se dotkl i státu a je v jeho zájmu, aby ekonomika znovu naběhla. Musíme doufat, že pokud přijde druhá vlna, omezení v takovém rozsahu už nebude,“ přeje si Tvrtković.

Škody, které v souvislosti s epidemií postihly kulturní organizace nebo místní živnostníky, chce Praha 3 mírnit. Například uleví na nájemném těm, kteří užívají nebytové prostory v její správě nebo majetku. Vedle toho chystá několik projektů a iniciativ, které stimulují individuální turistiku. Důsledky koronavirové krize pocítí přitom i sama radnice. V její kase může při konečné bilanci scházet 30 až 70 milionů korun. Na vině je výpadek příjmů z parkování, z pronájmu bytových, nebytových i veřejných prostor, ale i poplatků za školky nebo pobytové a lázeňské služby.

Podle starosty Jiřího Ptáčka navíc hrozí, že městská část přijde o příjmy z privatizace bytů: „Nevíme, v jaké finanční kondici budou nájemníci poté, co krize skončí. Je možné, že někteří o koupi bytu přestanou mít zájem nebo si ji případně nebudou moci dovolit. To je asi největší hrozba.“

Praha 3 nicméně zatím neplánuje omezovat investice. Místo toho chce ušetřit na kulturním programu – některé akce letos vynechá, jiné uspořádá v komornějším pojetí. Stejně tak se zaměří na úspory

v provozních nákladech úřadu a jednotlivých odborů. Částečnou kompenzací je i dotace ve výši 22 milionů korun, kterou na pokrytí výdajů spojených s epidemií vyčlenil magistrát.

Text Martin Hošna a Miroslav Štochl

Foto Martin Hošna